

Zaskarżony wyrok Sądu opiera się na naruszeniu prawa Unii w rozumieniu art. 58 statutu Trybunału. Sąd błędnie ocenił charakter odróżniający znaku, na który powołano się w sprzeciwie, a także podobieństwo kolidujących ze sobą oznaczeń i kwestię samego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

W ramach dokonanej oceny charakteru odróżniającego Sąd nie uwzględnił w wystarczającym stopniu opisowego charakteru określenia „AQUAMED” występującego w znaku, na który powołano się w sprzeciwie. Ponadto Sąd nie dostrzegł doniosłości istnienia licznych innych wcześniejszych znaków towarowych przywołanych przez wnoszącą odwołanie. Określenie „AQUAMED ACTIVE” nie tylko jest opisowe ze względu na sposób jego wykorzystania, ale jest także automatycznie pozbawione charakteru odróżniającego z uwagi na typowe dla sektora danych towarów części oznaczenia. Do tego dochodzi dalsze osłabienie charakteru odróżniającego wynikające z występowania w obrocie handlowym innych podobnych oznaczeń. Gdyby Sąd prawidłowo ocenił wszystkie te elementy, doszedłby do wniosku, że znak towarowy „AQUAMED ACTIVE”, na który powołano się w sprzeciwie, ma co najwyżej charakter nieznacznie odróżniający i przysługuje mu zawężony zakres ochrony.

W ramach analizy podobieństwa oznaczeń Sąd pozostawił bez rozpatrzenia istotne okoliczności i co za tym idzie, nie dokonał całościowej oceny tego podobieństwa. Sąd niesłusznie wyszedł z założenia, że element „ACTIVE” występujący w znaku towarowym, na który powołano się w sprzeciwie, pozostał całkowicie nieuwzględniony w ramach porównania oznaczeń, w związku z czym porównanie to ograniczyło się do określeń „AQUAMED” i „Acumed”. Co więcej, Sąd nie dostrzegł, że określenia „AQUAMED” i „ACTIVE” są ściśle ze sobą połączone, co stoi na przeszkodzie całkowitemu pominięciu określenia „ACTIVE”. Gdyby Sąd porównał znak towarowy „AQUAMED ACTIVE”, na który powołano się w sprzeciwie, jako całość ze zgłoszonym znakiem towarowym „Acumed”, musiałby zaprzeczyć istnieniu podobieństwa między tymi oznaczeniami.

Nawet gdyby dokonanie — tak czy inaczej nieprawidłowe — porównania tylko elementów „AQUAMED” i „Acumed” było zamiarem Sądu, to wciąż błędnie ocenił on kwestię prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. W tym zakresie Sąd pominął cały szereg wcześniejszych orzeczeń, w których w podobnych okolicznościach wykluczono istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Ponadto Sąd nie uwzględnił okoliczności, że w następstwie zawężonego zakresu ochrony znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, choćby niewielkie różnice między oznaczeniami wystarczą do zaprzeczenia istnieniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Gdyby Sąd wyciągnął prawidłowe wnioski z tej okoliczności, uznałby, że ze względu na istniejące między kolidującymi ze sobą oznaczeniami różnice wizualne, fonetyczne i koncepcyjne zgłoszony znak towarowy w każdym razie wystarczająco odbiega od znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 września 2010 r. w sprawie T-233/08 MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorklabor przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 19 listopada 2010 r. przez MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorklabor

(Sprawa C-536/10 P)

(2011/C 30/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorklabor (przedstawiciel: adwokat W. Göpfert)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim skarga została oddalona zgodnie z podniesionymi przed Sądem żądaniami;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 15 kwietnia 2008 r. w sprawie R 1525/2006-4; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W niniejszym odwołaniu strona wnosząca je domaga się uchylenia wyroku Sądu, na mocy którego wniesiona przez nią skarga została oddalona z takim uzasadnieniem, że Czwarta Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, odmawiając rejestracji słownego znaku towarowego „ROI ANALYZER” dla towarów należących do klasy 9 (oprogramowanie komputerowe) i usług należących do klas 35 i 42 (doradztwo gospodarcze oraz rozwój itp. programów do przetwarzania danych).
- 2) Sąd, opierając się na fałszywym stanie faktycznym, przyjął, że chodziło tutaj w szczególności o towary i usługi, które są skierowane wyłącznie do specjalistów wykazujących znajomość dziedziny zarządzania przedsiębiorstwem i zainteresowanie nią. Pominięty został przy tym fakt, że towary

„oprogramowanie komputerowe” należące do klasy 9 zostały zgłoszone jedynie „w szczególności” dla gromadzenia i przetwarzania danych związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa. W tym zakresie zgłoszony znak towarowy może też być używany dla oprogramowania wykraczającego poza tę działalność. Ponadto z oprogramowaniem zgłaszającej pracują również inżynierowie, jak też osoby, które nie znają się na fachowej terminologii z dziedziny zarządzania przedsiębiorstwem. Dokonana przez Sąd ocena opiera się zatem w tym zakresie na fałszywej podstawie faktycznej.

Co więcej, Sąd, znów na podstawie fałszywego stanu faktycznego, zajmuje stanowisko, że element „ROI” ma wprawdzie różne znaczenie w poszczególnych językach, jednak w połączeniu ze słowem „ANALYZER” odbiorcy będą postrzegać element „ROI” jako „Return On Investment”. Argumentacja Sądu jest chybiona, ponieważ właściwy dla zgłoszonego znaku towarowego krąg odbiorców bez głębszego zastanowienia będzie postrzegać ten znak jako określenie „Instruments für die Analyse der Rentabilitätsrate von Investitionen” (instrumenty do dokonywania analizy stopnia rentowności inwestycji).

Ponadto Sąd błędnie ocenił rozpatrywane towary i usługi, stwierdzając, że istnieją podstawy odmowy rejestracji w odniesieniu do sprzętu komputerowego. Po wcześniejszym rozdzieleniu znaków oznaczenie dla tych towarów, a także dla usług należących do klas 35 i 42, zostało skutecznie zarejestrowane już wcześniej.

Wreszcie argument dotyczący wcześniejszych rejestracji w Unii Europejskiej, zwłaszcza wspólnotowych znaków towarowych, został odrzucony z takim uzasadnieniem, że znaki krajowe nie podlegają uwzględnieniu. Również tutaj miało miejsce przyjęcie za podstawę oceny fałszywego stanu faktycznego.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-542/10)

(2011/C 30/41)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: Ł. Habiak i S. La Pergola, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do pełnego wykonania dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 94 ust. 1 wymienionej dyrektywy;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/64 upłynął w dniu 1 listopada 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 8 września 2010 r. w sprawie T-458/08 Wilfer przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 listopada 2010 r. przez Hansa-Petera Wilfera

(Sprawa C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Hans-Peter Wilfer (przedstawiciel: adwokat W. Prinz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 8 września 2010 r. w sprawie T-458/08 w całości;

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.